

1. ^G Kellel süda armus põleb
^D suudelge siis huultele,
 soojad huuled mõeldud selleks,
^G sealt viib südamesse tee.
 Aga kes teist veel on võhik
^G nende võludest ei tea –
^(C) ^G ∴ kuula siis mu õpetusi
^D ^G ja neid hästi meeles pea ∴∴
2. Mitte vähe, mitte palju,
 õiget mõõtu polegi,
 ei liig kergelt, ei liig raskelt,
 aga kuumalt alati.
 Aeglaselt ja äkki hoogsalt,
 ükskord nii ja teisiti,
 ∴∴ ei liig kuivalt, ei liig märjalt,
 külmalt mitte kunagi ∴∴
3. Õrnalt suru, aralt maitse,
 kuni loodud on kontakt,
 sest et suudlusel, pea meeles,
 kindel rütm ja kindel takt.
 Aga kes tahab meistriks saada
 peab veel palju õppima –
 ∴∴ tulge, neiud, minu juurde,
 õpetan teid suudlema ∴∴

Me pole enam väikesed

H.Karmo, A.Oit

1. Me teame, mis on hellus, mis on hool,
meid saatnud armastus on igal pool,
On aastad olnud õnneläikesed,
kuid meie, me pole enam väikesed!

Refr.

Las jääda meile ka käimata teid,
hulk karme päevi ja armunud öid!
Las jääda meile veel võitmata vood
ja meie laulda kõik laulmata lood
ja meie laulda kõik laulmata lood!

2. Meid kanti hällist saati käte peal,
ei lastud varvast lüüa ära eal.
Meist hoiti eemal tormid, äikesed,
kuid meie, me pole enam väikesed!

Refr.

3. Me tööd ja mängud võeti vati seest,
meid hoiti kiivalt pettumuste eest,
said kätte toodud kuud ja päikesed,
kuid meie, me pole enam väikesed!

Refr.

Tiiu, Tiiu

R.Valgre

1. Hommikul, kui ärkan üles,
mulle vastu naeratad.
Ja kui istud isa süles,
sulle laulab ta:

Refr:

- Tiiu, Tiiu, sole mio,
sa minu päike, sontse mojo!
Igas keeles oled see,
kes soojust ja õnne ellu mull' toob.
Nõnda kelmikad su silmad,
nõnda kärmelt käivad käed ...
Tiiu, Tiiu, õnneviivud
mulle on hetked, mil' ma sind näen.

2. Aastad kaovad, kasvavad suureks,
leiad endal' kallima.
Lähed ära isa juurest –
sulle laulab ta:

Refr:

Haanja miis

1. Haanja miis vidi lubjakivve
kats-kolm päivä Võrolõ.
2. Haanja miis läts Tiganiku puuti
uma kolmõ kopkaga.
3. Tahtsõ osta püksinõpse
uma higi, vaiva iist.
4. Haanja miis nägi silgupüttü
Tiganiku leti iin.
5. Haanja miis pallõl poodisäksa:
“Esänd, lupa tsorgada!”
6. “Tsorka, no tsorka, Haanja miis
uma leiväpalakõist!”
7. Laul um otsan, laul um otsan,
ei lää inämb edesi.

Imeline laas

T.&T.Urb

- C* *G* *C*
1. Sel künkal algas imeline aas,
F *G* *C*
veel vastu taevasina must ja paljas.
E7 *Am*
Sääl hiirekõrvus rohi oli maas,
Dm *G* *C*
nii imevärske ja nii imehaljas;
Dm *F* *C*
Sel künkal algas imeline laas.
2. Me tundsimis kuis puude süda löi
ja kuulsime kuis mullast võrsus rohi.
Puud hüüdsid hääletult: "Ei või, ei või!"
ja haljas rohi sosistas: "Ei tohi!"
Me tundsimis kuis puude süda löi.
3. Kas tõesti nüüd saab tõde muinasloost,
et sellest laanest tagasi ei tulla?
Me läksime ja oksad läksid koost
ning tummas õhus lõhnas sooja mulda.
Kas tõesti nüüd saab tõde muinasloost...
4. Ehk küll me ümber kivist linn on taas,
me kõnnime kui kõnniks me legendis.
Nüüd õites on me imeline laas,
kuid kõik ta õied õitsevad meis endis.
Ehk küll me ümber kivist linn on taas.

Yesterday

J. Lennon & P. McCartney

1. Yesterday all my troubles seemed so far away,
C Bm⁷ E⁷ Am Am⁷/G F

Now it looks as though they're here to stay,

G Am⁷ D⁷ F C

Oh I believe in yesterday.

2. Suddenly, I'm not half the man I used to be,

There's a shadow hanging over me –

Oh, yesterday came suddenly.

A¹¹ A⁷ Am G F Am Dm⁶ G⁷ C
Why she had to go I don't know she wouldn't say.

A¹¹ A⁷ Am G F Am Dm⁶ G⁷ C
I said something wrong, now I long for yesterday.

3. Yesterday, love was such an easy game to play

Now I need a place to hide away.

Oh, I believe in yesterday.

Coda:

C D⁷ F C
Mm Mm Mm Mm Mm Mm Mm

Alice

- ^D
1. Istun aknal, loojumas päev,
^G äkki kuju tuttavat näen. See on ^AAlice.
^D
Kas petavad silmad või tõsi on see:
^G käes tal pakitud kohver ja keep. ^A
^D
Ta koraks peatub ja lehvitab siis.
Refr.
On hetki elus palju, mis määravaks kord saavad,
võibolla on see saatus, et täna lahkub ta,
kuigi palju-palju aastaid oli olnud mulle naabriks Alice.
Kõik need aastad reas, mis on elus mööda läinud,
kui lootusetult pime olin õnne kõrval käinud,
nii ei näinud ma, et kogu aja olnud mulle naabriks Alice.
2. Kaunim kõigist mulle ta näis,
süda rõõmu ja joovastust täis. Oo Alice.
Suvesoojus meil silitas päid,
paitas silmi nii siiraid ja häid.
Lootus hellitas meid: see meeles on veel.
Refr.
3. Ma ei tea, kas eales veel ma
kuulda uksele ta koputust saan. Oo Alice.
On vist tõsi see: ta jäädavalt läeb.
Ainus tunne, mis minule jäänd – on tühjus.
Refr.

Tiigrikutsu

J. Steinfeldt

- G*
1. Mul juba sünnist saati tiigrisüda sees,
G *Em*
mul kõik on õed ja vennad, kes seal metsa sees.
G *Em*
Mul ema ööbik, isa lõvinahas käib,
G *Em*
mul terve mets on ainult sugulasi täis.
Refr. *C*
.:Ise olen Tiigrikutsu
D *G*
ja ma ei karda kedagi.::
2. Kord ema laulis mulle väga kaunist viit
ja isa õpetlikud sõnad lausus nii:
sul ainsaks vaenlasks on loodud inime,
kuid ma ei suutnud uskuda neid sõnu siis,
Refr.
sest et ...
3. Ja kord siis seisiski mul vastas jahimees.
Ma julgelt otsa vaatasin, ei jooksnud eest.
4. Mul haavad paranend, mul tiigrisüda sees,
mul kõik on õed ja vennad, kes siin metsa sees.
Mul terve mets ja ainult sugulased need,
Mul ainsaks vaenlaseks on loodud inime.

Viimne Ratsu

1. ^{Am} Loojangule vastu kappab ^C üksik hobune,
^G kuhu viib küll tema tee, kas tal pole peremeest?
^{Am} Kiirest jooksust sasiatud on uhke ratsu lakk,
^G tolmune on sile nahk, ^{Am} kauneis silmis valuvaht.
Refr. ^C ^G ^{Dm} ^{Am}
Miks nii on: sind ei vaja keegi enam nüüd
^C ^G ^{Dm} ^{Am}
ja kas on sinul selles kõiges üldse süüd,
^C ^G ^{Dm} ^{Am}
et meil kõik masinate abil tehtud saab,
^C ^G ^{Dm} ^{Am}
aga sind inimene varsti unustab.
2. Koplast pääsena aina otsib oma kodu veel,
alles jäänud on küll tee, aga maja pole see.
Põrnitseb sind sajasilmne kivihiiqlane
justkui sulle selgeks teeks, et sa oled viimane.
Refr.

Eestimaa

J. Kask, T. Tasa, M. Zilmer

Dm
1. Tuhanded külad, tuhanded talud
Gm Dm
lailali Esstimaal.
A Dm
:;Sündinud nendes kadunud põlved,
A⁷ D
vanavanemad.:;
Refr.
B^b F Gm Dm
Oo, Eestima, oo, sünnimaa,
A Dm A⁷ Dm
kuni su küla veel elab, elad sina ka.

2. Külvasid vilja, lõikasad vilja
vanavanemad.
:;Tähistaevast lugesid ilma,
lastele saatust nad.:;
Refr.

3. Lapsed sündisid, sirgusid suureks,
võõrdusid metsast ja maast.
:;Rebides puruks põlised juured,
kodust lahkusid nad.:;
Refr.

4. Rändasid ringi, kandsid kingi
pastelde asemel nad.
:;Otsisid õnne avalisilmi,
õnn jäi neil leidmata.:;
Refr.

Kuu

T. Urb

- Em* *D*
1. Vihmana ma sajan, vihmana ma sajan aeda.
C
Tuulena ma lendan, tuulena ma lendan ringi.
G *Am*
Vihmana ma sajan, vihmana ma sajan aeda.
C *D*
Tuulena ma lendan, tuulena ma lendan ringi
Refr. *E*
Sinu öös. . . *F#*
Olen kuu. *Am⁶ E*
Olen kuu. *F#m*
Olen kuu. *Am⁶ E*
Olen kuu.
2. Tulena ma kannan, tulena ma kannan jõudu.
Kastena ma emban, kastena ma emban jalgu.
Tulena ma kannan, tulena ma kannan jõudu.
Kastena ma emban, kastena ma emban jalgu
Refr.
3. Järvena ma vaatan, järvena ma vaatan üles.
Taevana ma kuulan, taevana ma kuulan alla.
Järvena ma vaatan, järvena ma vaatan üles.
Taevana ma kuulan, taevana ma kuulan alla
Refr.
4. Mäena ma vaikin, mäena ma vaikin paljust.
Merena ma randun, merena ma randun õue.
Mäena ma vaikin, mäena ma vaikin paljust.
Merena ma randun, merena ma randun õue
Refr.

Hey Jude

J. Lennon & P. McCartney

1. Hey Jude don't make it bad,
take a sad song and make it better.
Remember to let her into your heart,
then you can start to make it better.
2. Hey Jude don't be afraid,
you were made to go out and get her.
The minute you let her under your skin,
then you begin to make it better.
3. And anytime you feel the pain,
Hey Jude, refrain,
don't carry the world
upon your shoulders,
For now you know that it's a fool
who plays it cool by making his
world a little colder.
Da da da da da da da da da
4. Hey Jude, don't let me down.
You have found her, now go and get her.
Remember to let her into your heart,
then you can start to make it
better, better, better, better, better, better, Oh
.:Da da da da da da da
da da da da Hey Jude.::

1. Ma olen väike, olen alles väike
ja päris viina veel ei joo,
kuid siis kui taevas särab päike,
ma kasti õltsi koju toon.
2. Ja ema ütleb mulle:
sa oled vastik nolkk!
Kuid mina vastan talle,
et õlu pole solkk!
3. Ja mul on kann ja see on õllekann
ja selle kannu peal on Õ.
Ja kui ma sellest kannust rüüpan,
siis veelgi suuremaks läeb rõõm.
4. Ja minu pinginaaber
on minu sarnane,
nii armas väike joodik,
nii pehme, karvane!

1. .,:Istsõ maailma veerekõsõ pääle,
veerekõsõ pääle, veerekõsõ pääle.:,:
Kae, ja-ha-ha, oi-jeh!
Kae, ja-ha-ha, oi-jeh!
Kae, ja-ha-ha, oi-jeh!
Istsõ maailma veerekõsõ pääle.
2. Kaie maailma kavaluisi ...
3. Kuhu nuu tütriku magama lävä ...
4. Kissa-kassa, kissa-kassa kõlgusahe ...
5. Hussa-hassa, hussa-hassa hainu sisse ...
6. Tipa-tapa, tipa-tapa tasakõiste lätsi ...
7. Näide manu üle muru hainu sisse ...

1. Jaanipäevaks kõrgeks kasvab rohi,
rinnust saadik kiigub kastehein.
:,:Ütle, kust ma rada teha tohin,
igal pool on noor ja õitsev hein.:,:
2. Jaaniõhtul süüdatakse tuled,
tantsuplatsil tallatakse hein.
:,:Aastas kord see õhtu ette tuleb,
igal pool saab muserdatud hein.:,:
3. Jaaniööl on sõnajalad õites
metsa all kus kõrge, kõrge hein.
:,:Lapsed, lapsed, sinna minna võite,
niikuinii seal niitmata jääb hein.:,:
4. Jaanipäeval rinnuni on rohi,
sügis jõuab, jääb vaid kuluhein.
:,:Ütle, kust küll rada teha tohin,
igal pool on noor ja õitsev hein.:,:

1. Seal metsaserval väikses majas,
kus elavad mu vanemad.
Seal metsaserval väikses majas,
kus elad sa, mu kauneim neid.
Refr.
Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai-velled,
me metsavennad oleme.
Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai-velled,
me metsavennad eestlased.
2. Ja meil ei ole senti raha,
me peame metsas elama.
Ja me ei saa, ei või, ei taha,
ei taha tibat teenida.
Refr.
3. Ja oma lippu sini-musta-valget
me ikka au sees hoiame
ning võitluses me selgitame,
kes on meist õige eestlane.
Refr.
4. Ja sinu sõstramustad silmad,
mis võitsid minu südame.
Ja sinu sõstramustad silmad,
ei need mul iial unune.
Refr.
5. Mu ema, isa maha lasti
ja naine viidi Siberi.
Nüüd kulgen mööda soid ja metsi
ja tapan vene sigasid.
Refr.

Telegramm

InBoil

1. Sa keset päeva saadad mulle telegrammi,
kus kirjas see, et lahku viib tee;
ja oma võtmed võin ma jätta naabri kätte,
kuid mina arvan, et ma armastan sind.
2. Sa pole mulle iial ühtki valet öelnud,
kui ka oled, siis natuke vist;
sa oled lind, kel veidi turris kuklasuled,
just sellepärast arvan, armastan sind.
3. Kui vahel öösel juhtub, et paha uni tuleb
ja teki pealt viib su jalgade raps,
siis minu käe all vaikselt nagu tuvikene
sa uinud teades, et ma armastan sind.
4. Või kui sa vahel räägid hoopis imejutte,
et terve seltskond jahmatab vait;
ja vaatad filme, mis ei meeldi kellelegi,
just sellepärast arvan, armastan sind.
5. Kui vahel öösel juhtub, ...

Laualinad

J. Viiding, J. Sööt

1. Me laualinad nurmedel on pleekind^A
ja ligunenud aastaid linaleos;^D
su poole olen ikka joosta leekind,^A
sest süda säääl on tegu, aga eos.^{G A D}
Refr.^A
Ehk kokku saame jalamil, mis lumest^{Bm}
on päris vaba, hele päikesest;^{A D}
säääl nähes sind, ma räägin sinu imest^A
ja sina minu imest väikesest.^{G A D}
2. Ma tean, et on otsimistel tipud,
kuid millisel neist sina võbised;
vaid udu, mille looridest sa ripud
ja pulmalised ammu tõbised.
Refr.
3. Me laualinad nurmedel on pleekind ...
Refr.

Juubelilaul

- Aasta otsa pidasime nõu,
Meil on juubel, aga keda kutsuks külla.
Rõõmust suurest rõkkaks väike õu,
Nüüd on valmis kõik ja sõbrad võivad tulla.
Refr.
Meie juubelil on nii,
Puudub laualt vein ja viin,
Aga pidu ei jää sellepärast seisma.
:;Puhub tuulekene soe,
Laualt lonkse me ei loe,
Nu a družba natšinajetsa s ulõbki.:;
- Ja siis täitub rahvast meie laud,
Insenerid, juhid, komandörid, kokad.
EÜE meil aastaid toonud au,
kõigil vaja oleks meie lauas kohta.
- Hiljaks jääjatega on meil nii,
pole kombeks, kes jääb hiljaks, see jääb ilma.
Nende jaoks on trahvilöögid meil
Näm-näm-näm-näm-näm-näm seitse härjasilma.
Refr.
- Ot ulõbki stanet veselei.
Ot ulõbki daže vikerkaar prasnjotsa.
Iga nädal pidustused meil,
Aga sügiseks on juubel saanud otsa.
Refr.

Hämarus

Willem Janson

C *G* *C*
1. Istun Su vastas ja vaatan Su vormi

Am *G* *C*
Sooja ja pehmet kui vahune kivi

Am *E⁷* *Am*
Oled kui kalju mis igatseb tormi

F *G* *B* *C*
Hämarus on Sinu nimi

2. Kõnnin Sust läbi ja katsun Su sisu
Külma ja karget kui hommikuhoovus

Oled kui keeris mis põhja ei kisu

Hämarus on Sinu loomus

Timuka maja

1. Nägin unes ma timuka maja
Olin seal üsna üksinda sees
Mul oli just timukat vaja
Kus ta on musta mantliga mees
Läksin tuppa seal toas oli pime
Ma ei tahtnud süüdata tuld
Hüüdsin kähinal timuka nime
Lae alt vastuseks pudenes muld
Refr.
:;Na-na-nai-na
Na-na-nai-na
Na-na-nai-na-na-naa:;:
2. Süttis värelev sinine valgus
Tõstis timukas kutsuvalt käe
Kus on lõpp mu sõber kus algus
Kus mu majas – ma ei näe
Silmist verepisaraid tilkus
Oh mis põrgulik punane toon
Sõbral timukal silm veidi pilkus
Tule tule sind uueks ma loon
Refr.
3. Ja ma läksin ja sõber mind viipas
Minu kanda jäi kirves ja köis
Surm meist paar sammu tagapool liipas
Meie päevades oli ja öis
Polnud jumal märtriks mind loonud
Minu osaks sai patuse roll
Olin keelatud allikast joonud
Olin noor lihtsameelne ja loll
Refr

Memory

A.L.Webber & T.Nunn (T.S.Elioti järgi)

1. Midnight. Not a sound from the pavement.
Has the moon lost her mem'ry? She is smiling alone.
In the lamplight the withered leaves collect at my feet
And the wind begins to moan.
2. Mem'ry. All alone in the moonlight
I can smile at the old days, I was beautiful then.
I remember the time I knew what happiness was,
Let the mem'ry live again.
3. Ev'ry streetlamp seems to beat
a fatalistic warning.
Someone mutters and a streetlamp gutters
and soon it will be morning.
4. Daylight. I must wait for the sunrise,
I must think of a new life and I mustn't give in.
When the dawn comes tonight will be a memory too.
And a new day will begin.
5. Burnt out ends of smoky days
the stale could smell of morning.
The streetlamp dies, another night is over,
another day is dawning.
6. Touch me. It's so easy to leave me
All alone with the mem'ry of my days in the sun.
If you touch me you'll understand what happiness is.
Look a new day has begun.

Laul ennekuulmatust lahkusest

InBoil

1. Kui aega saate, tulge minu juurest läbi,
mis sest et tornikell on löönud pool kaksteist.

Mu pargis kuuskedel on kullat' iga käbi,
on öösel aega saada tundma teineteist.

Refr.

.;Ma olen tõesti nõnda tõesti nõnda lahke.;;

2. Mu suures majas leidub mitu valget tuba,
kus seitse päeva võite pidutseda just.
Vaid õelaid mõtteid, kortsus kulme ma ei luba,
teil' halva tuju korral näitan kohe ust.

Refr.

3. Kui soovi on, võib ratsutada valgel märal,
et teada saada, kuhu käändub pargitee.
Mu majas ikka leidub kohta rõõmsal käral,
mis sest, et pööraseks on muutunud dinee.

Refr.

Kui me ükskord kokku saame

J.Sööt & H.Kingo

1. Kui me ükskord kokku saame,
ütle mulle ikka tere.
Seisata ja juttu tee
ja küsi, kuidas elab pere.
2. Küsi kõigest, millest soovid,
ühest palun vaiki aga –
sellest päevast, mil see ilm
läks pimedaks su ukse taga,
3. sellest hommikust, kui tulin
alla sinu treppi mööda –
sellest, kallid, ära küsi,
sellest mine vaikselt mööda.
4. Kord, kui kokku saame,
ütle mulle ikka tere.
Siis võin minna, seespool selgus,
nägu kaotand viimse vere.

Jäljed

Ly & J.Sööt

1. Päev vaikselt pilvevarjust lahkub meist,
kuid jätab jäljed meist kõigist varjudes.
Ja meie rõõm nüüd karjuma peab –
ma seda tunnen ja sinagi tead.
Hommikuks söed ainult maas, pole neid,
mis me jätsime, me koos.
Kusagil veel soojad jäljed on teel,
mis me jätsime, me koos.
2. Kust leida seda, mis võiks hoida tuld
veel kaua-kaua, kui hommik juba tulnd?
Kas üldse meis on olemas see,
Mis süütaks leegi ammu kustunud leel?
Kusagil veel soojad jäljed on teel,
mis me jätsime, me koos.
Hommikuks veel soojad jäljed on teel,
mis me jätsime, me koos.
3. Öö varjudeks nüüd saame kõik sel ööl,
vaid hommik lummusest võib päästa meid.
Kusagil veel soojad jäljed on teel,
mis me jätsime, me koos.
Hommikuks veel soojad jäljed on teel,
mis me jätsime, me koos.

Mägri maja

H.Jyrisson & J.Cash

1. Mägri oli maja nii nagu vaja,
see temalt võttis kogu tema aja.
Juba tehti treppi, juba pandi voodrit,
Mägri peres polnud ainsatki loodrit.
2. Ei olnud mahti poesabas seista,
kõik, mis majas tarvis, ise valmis treis ta.
Nõnda mägri majas kasemetsa veeres
tasaselt ja targu elukene veeres.
3. Kuni ühel õhtul keegi äkki kloppis:
ukse taga seisid kährikkoerad troppis,
trügisid kõik sisse, pambud pandi maha,
vaatasid siis ringi – korter pole paha!
4. “Miski siin ei klapi!” hüüdis vana mägi.
“Kõik on korras, papi,” vastas talle kährik.
“Ruum on teil ju lahe, jääme veidiks siia,
poleks mõtet asja kakluse viia.”
5. Kährikuid on palju, neil on kihvad,
pükste peal veel kõigil rotinahast rihmad.
Jäidki koerad majja, seadsid ennast sisse,
omakorda võtsid sõpru korterisse.
6. Aga mägi papi kõndis kohtu vahet
lootuses, et kohus nuhtleb seda pahet.
Aga kohtusaksaks oli vana hall karu,
kellel kõik läks meelest, kes ei saanud aru.
7. Mägi papi visalt ründas kohtumaja,
kuni tallas sisse suure laia raja.
See ei ole teada, kuidas lõppes kohus,
aga rada lookleb praegugi veel rohus.

Madis Mäekalle valss

1. Ühest mehest see lugu, kellest peetakse lugu,
tema nimi on Madis Mäekalle.
Teda igaüks teab, naesed tõstavad pead
ja siis rõemsaste viipavad talle.
Madisel on ka üks sõber Imbu,
kes aegajalt viskab mõne vembu.
Naeste rõemuks ta trombooni puhus,
vahest valesti – see oli juhus.
Refr.
Kas Tallinnas, Saares või võrokeste maal,
kus iganes pidu, seal tantsib üks paar.
Olgu Piret või Pille või Malle,
ikka rõemus on Madis Mäekalle.
2. Kui on kurb või on paha või kui puudu on raha,
Madis tuleb ja teeb teile nalja.
Teeb ka pai, reagib lugu, haige koha peal puhub,
kui on tarvis, tõmbab noa kõhust välja.
Mõnus mees on see Madis Mäekalle,
tuksub lustlikult ka Kermu-Alle.
Kermu – see kah üks Madise sõber,
tsütoloog, mitte mingine põder.
Refr.
3. Üks talv oli see, jube libe oli tee,
Madis mütaki istuli kukkus.
Aga igav oli maas, seltsiks vaid kaevu kaas,
Madis ohkas ja tudile tukkus.
Siis ühmatas Raspeli Priidu,
kes kunagi ei kiskund riidu:
Sa aja end, Madis, nüüd püsti
ja tunne end pagana hästi.
Refr.

4. Oli see jõuluööl, Madis tuli just töölt,
kohtas nurgapeal kaht ilget pätti.
Neil mesi oli keelel, aga kurjus oli meelel,
tahtsid ää võtta ta taskurätti.
Siis kurjustas Serbati Toomas:
Jätke järgi te kuradi loomad.
Palju kasu on Serbati Tommist,
kes ei salli, kui mehed on jommis.
Refr.
5. Ükskord Madis oli hädas nagu mustlane mädas:
oli tüdruk, kuid see ei võtt' vedu.
Räägi päiksest või kuust, tüdruk istub kui puust
laua taga ja limpsab vaid segu.
Hädas aitas seal siis isand Joffe,
kes teab laule nii noobleid kui roppe.
Laia lõuaga hüüdis: "Džambulaia!",
Madis Mäekalle sai pruudi majja.
Refr.

Ilus lugu

InBoil & J.Sööt

1. Käes on hullutav kevad,
aasta on kolmkümmend viis.
Vanaisa ja -ema
tuttavaks nemad said siis.
Mantlid on pikad ja hallid,
nelja nööbiga just.
Plaat, mis on läikivast vasest,
kaunistab korteriust.

2. Kaabud ja silmad ja sallid,
kohvikus snoobe üks punt.
Lehtedest lipsatas läbi –
Pärnumaal lasti üks hunt.

Valitsus abistab vaeseid,
kaitsevael riietus uus.
Naistele moodi on tulnud
poisipeaks lõigatud juus.

3. Vanaema praeb kooke
köögis, mis päikest on täis.
Hommikupoole ta korraks
üksinda turu peal käis.

Teises toas vanaisa
viulit häälestab säääl,
noodid on ilusti virnas
Beckeri klaveri pääl.

4. Krookused õitsevad aias,
kevad on kenasti väes,
vanaisal on temalt
jah-sõna kindlasti käes.

Puumaja teisel korral
korter, kus tube on kolm,
hoovi peal sirelipõõsas,
akna all paplite tol. m.

Can You Feel The Love Tonight

Elton John & Tim Rice

- F* *C*
1. There's a calm surrender
F *C*
To the rush of day
F *C*
When the heat of the rolling world
Dm *G*
Can be turned away
F *C*
An enchanted moment
F *C*
And it sees me through
F *Am*
It's enough for this restless warrior
Bb *G*
Just to be with you
Refr. *C* *G* *Am* *F* *C*
And can you feel the love tonight
F *G* *F*
It is where we are
C *Am* *F*
It's enough for this wide-eyed wanderer
Dm *G*
That we got this far
C *G* *Am* *F* *C*
And can you feel the love tonight
F *G* *F*
How it's laid to rest
C *Am* *F*
It's enough to make kings and vagabonds
Dm *G* *C*
Believe the very best
2. There's a time for everyone
If they only learn
That the twisting kaleidoscope
Moves us all in turn
There's a rhyme and reason
To the wild outdoors
When the heart of this star-crossed voyager
Beats in time with yours

Muinasjutulaul

1. See kes muinasjutte usub
Vanu laule tunneb teab
Seda kuulatagi tasub
Suurest kui ka väiksest peast
2. Vanad sõnad iidsed tavad
Vanaaegne naer ja nutt
Targad mõtted kelmid kavad
Kõik on kokku muinasjutt
3. See kes mõistab võtab õppust
Vana aja lugudest
Mõeldes õnnelikust lõpust
kõik me peame lugu sest

Pistoda laul

P.-E.Rummo & T.& U.Naissoo

Ühel seikleval priiuserüütlil olgu pistoda alati vööl, või peitku see end hoopis ta põues, sest nii on ehk kindlamgi veel. See relv on terav ja särav, sest rändad ohtlikul teel, ja särav on sinu kuulsus ja terav su kartmatu meel. Kuid see relv on ka imelik talisman, mis hoiab sind päeval ja ööl. See relv on ka imelik talisman, sest nii on ehk kindlamgi veel.

Kust ta on sinu kätte jõudnud, seda sa ise ei tea. Kelle ihutud on tema tera, kelle ehitud on tema pea? Kus on selle sepa kodu, kes selliseid riistu taob? Mis on tema õige hind ja kas ta jääb või kaob?

Ta soendab ennast su põues su oma südameleel, ja ise on kaheti terav otsekui ussikeel. Ta aimab ette kõik lõksud, mis sind ootavad eel, ja lõikab läbi kõik kütkeid, millesse satud teel. Ta jätab terveks vaid kütkeid, mis hoiavad teda su vööl – neid kütkeid ta läbi ei lõika, sest nii . . . on ehk kindlamgi veel?

Miks ta on sinu kätte jõudnud, seda sa ise ei tea. Mis lööke varjab ta tera, mis mõtteid ta ehitud pea? Mis on selle meistri mõttes, kes selliseid riistu loob?

Võib olla, et su odas on peidus su endagi surmahoop?

Üks kuningatütar ja kuningapoeg

1. Üks kuningatütar ja kuningapoeg, kuningapoeg,
nemad teineteist tundsid,
nemad teineteist tundsid
ja kurbtuses nutsid, et kokku ei saa.
2. See järv, mis me vahel on sügav ja lai,
tema lainetab kangest,
et hõlpsasti üle sealt saada ei või.
3. Oh häda, et vanenmait luba ei saa,
nii õhkas noor ritter
ja kuningatütar see kurbtuse sees.
4. Nüüd kirjutab kuningatütar üks täht,
see kuningapojal,
et võtaks see tulla tema juurde sel ööl.
5. Mina panen kolm küünalt sinu pärast vee peal
siin põlema panna,
et öösi näeks tulla sina otse minu pool
6. Kui pühapäeva hommikul magasid kõik,
siis kuningatütar
sai aru, et peiuke uppunud on.
7. Oh ema, oh ema, minu meel on nii halb,
oh lase mina tõttan
ja lahket meelt võtan see rohumaa seest.
8. Oh tütar, oh tütar, ükspäinis mina sind
ei lase küll minna,
vaid ühes pead võtma sina nooruke vend.
9. Oh ema, oh ema, minu vend on veel laps,
tema katkub need lilled
ja hirmurtab linnud, kes metsades on.
10. Siis võttis tema mantli ja läks oma teed.
Kui kaldale jõudis,
üht kalameest märkas, kes õngitses seal.
11. Oh kalamees kuula, mis räägin mina sul,
kas võtaks sina vaevaks
ja otsiks üht uppunut järvevee seest.
12. Kui kalamees hoolega peadselt seejärg
sai noodaga otsind,
siis uppunu leidsid nemad järvevee seest.

13. Siis võtsid nemad surnu ja kandsid puu all.
Kui hale meel tuli,
siis ise ta suri seal kasepuu all.
14. Nii olivad surnud nemad mõlemad nüüd.
Ei ole see nali,
et isa meel vali, nüüd lõppenud kõik.

Enesemüümiselaul

1. Üks mees nägi unes taevalikku õiglust,
mis ühendab kõik, kes tema eest võitlevad,
üks mees nägi unes taevalikku õiglust
ja hakkas seda kuulutama sellest päevast peale.
Refr.
Lõpuks on ainult, kõik ainult enesemüümine,
turul me oleme vennad ja õed.
Päevhaaval, tundhaaval,
tökkhaaval, jupphaaval
üksteisele müüme
omad usud ja tõed . . .
2. Üks naine nägi unes taevalikku armastust,
mis lunastab kõik, kes temasse usuvad,
üks naine nägi unes taevalikku armastust
ja hakkas seda kuulutama sellest päevast peale.

Õhtud Moskva lähistel

- Am Dm E Am*
1. Aias vaikne kõik puud ei kahise
C G E
Loodus virgub taas koidu eel
D E Am Dm
:;Mulle õhtud need Moskva lähistel
Am E Am
Jäävad kallimaks kõikidest:;:
2. Veereb jõevool eemal raugena
Helgib hõbekuu sinkjal veel
:;Kõlab vaibuv laul kuskilt kaugemalt
Nendel vaiksetel õhtutel:;:
3. Kullake miks pead mornilt painutad
Milleks pilku peidad mu eest
:;Raske kõnelda raske vaikida
Kõigest sellest mis südames:;:
4. Varsti puhkeb koit tuhmub tähistee
Mulle ainult üht tööta veel
:;Et sul õhtud need Moskva lähistel
Meelest iial ei unune:;:

Me mõtted on priid

1. Me mõtted on priid, kes suudaks neid kõita?
Kes vägev on nii, et vangla neid heita?
Ka vanglas ja vaevas neil lahti on taevas.
::Kõikvõimsad me nii, me mõtted on priid.::
2. On elada rõõm kesk päikese kulda,
on harida rõõm Maaemak'se mulda.
Ja kannatust kanda ja ohvriks end anda.
::Kõikvõimsad me nii, me mõtted on priid.::
3. Kõik muu meil ükskõik, mis ise me'i taha.
Meist enestest kõik, kas hea see või paha.
Me süda ja silmad – need loovad maailmad.
::Kõikvõimsad me nii, me mõtted on priid.::

Villa komba loo

- C $B\flat F$
1. Uni tule uitel,
 G C
villa komba loo,
 $B\flat F$
läbi laane loitel,
 G C
villa komba loo,
 G^7 C
villa villa villa vaa,
 G^7 C
villa villa villa vaa,
 G^7 C
villa komba loo.
2. Kes on une peremees,
kas ta on ehk meremees.
3. Ennäe haldjat tantsimas,
mööda randa vantsimas.
4. Minu süda valutab,
tema eest pean paluma.
5. Kaitse minu kallimat,
kaitse teda kurja eest.
6. Et on mereröövel ta,
suvel maismaal röövib ka.

Puhu, tuul

1. Puhu tuul ja tõuka paati, aja Kuramaale mind!
2. Kura ema oma tütre lubas kodukanaks mull'!
3. Lubas küll, ei andnud aga, nimetas mind joomariks!
4. Nimetas, et purjus pääga varsa sõitnud vaeseks ma.
5. Kus ma joonud kõrtsi kuivaks, varsa vaevand millise?
6. Oma raha eest ma joonud, sõitnud oma varsaga.
7. Puhu tuul ja tõuka paati, aja Kuramaale mind!
8. Kura ema oma tütre lubas kodukanaks mull'!

Laulis isa, laulis poega

1. Laulis isa, laulis poega,
laulis kaks-kolm sulasmeest.
Isal-pojal laul sai kokku
parem veel kui sulastel.
Rallalalaa!!
2. Mis nad söövad, mis nad joovad,
et see laul neil hästi läeb?
Nemad joovad vaadi õlut,
nemad söövad puuda mett!
Rallalalaa!!
3. Kust nad toovad vaadi õlut,
kust nad toovad puuda mett?
Keldrist toovad vaadi õlut,
aidast toovad puuda mett.
Rallalalaa!!
4. Sulasel ei ole aita,
sulasel ei ole mett,
pole keldrit, pole õlut,
sulane joob ainult vett.
Rallalalaa!!

Ivani palve

T.& T. Urb

1. Mulle ennusta, ma niikuinii ei usu, kuid need hetked on nii helged.
Oma vaiksel häälel vesta, et end veidikegi lõdvaks lasta saaks.
Saja teine on mul kaelas, saja teine, saad sa aru, saja teine,
oleks asitõendid selged või kui süü ma võtaks omaks
oleks kogupaugu kaja juba ammu haihtund õhku
ja mu hindamatud kondid oleks ammu juba saanud kodumaaks.
2. Vaata Špakov juba magab, mis tal viga, istub ära oma kümme
ja kui koju saab, toob labida ja raha kaevab välja.
Mõni teine ainult poole eest sest papist istuks kogu perega.
Kuid kui minu saavad kinni, siis on krõška, siis ei aita mingid naljad.
Saja teine on mul kaelas, saad sa aru, saja teine, saja teine aga lõppeb verega.
3. Aga sina ära sure, ole mees ja istu ära oma kolmeke.
Olin kuuekümne teisel päris poisike kui kolmekese sain.
Hiljem seitsmekümne teisel, siis kui seitse sain, end tahtsin üles puua,
aga praegu on see kõõmes, saja teine on mul kaelas,
saja teisega kuid ialgi ei tea, kas homset päeva näha võin.
4. Mulle ennusta, et peatselt pärast pühi saan amnestiaga välja
ja et lennujaama puhvetis saan tuttavaks ma ladna lesega
ja et Leningradi lendame sealt koos ja seal kõik möllud mutt teeb välja.
Mul on naha alla aetud seitse pleksiklaasist muna
ja kes korrugi neid proovib, olgu laip või olgu leedi,
see kas voodis enam kedagi ei seedi või siis ainult minuga.
5. Mulle ennusta, ma niikuinii ei usu, . . .

Ma laman üksi raudtee peal

1. Ma ^Claman üksi raudtee peal ja vaatan taevas tähti.
Ei ^Fviitsi kella vaadata, nii hea on nõnda oodata,
ma ütlen elust lahti, ma ütlen elust lahti.

On kotis mul kaks õlut veel, neist ühel nõöbin korgi.
Et rong on minu poole teel, et rong on siia poole teel
ei minu perset torgi, ei minu perset torgi.

Refr.

^CLallaa-la-lallala-la-lallallala-llalaa, ^G
^Glallaa-la-lallala-la-lallallala-llalaa, ^C

2. Kuid äkki kõlab eemalt tuut, oh kurat küll on kole,
et esmakordselt elus mul, et esmakordselt aega mul
üht õlut juua pole, üht õlut juua pole.

Ma tõusen pingsalt istuli – kas olen jäänud tongi? –
ning haaran koti kaenlasse ja sööstan ära põõsasse,
jään ootama uut rongi, jään ootama uut rongi.

Refr.

Kord Tallinnas elasin mina

Untsakad

1. Kord Tallinnas elasin mina,
siidi-sameti ja külluse sees.
Ei või avaldada mina oma nime,
sest et olin noor neiu raha eest.
2. Tihti poiste pool mina ka käisin,
sest et kuulusin igapähele.
Tihti joobnuna koju mina tulin,
sest et viin on ju rohuks hingele.
3. Tihti vend ka kirjutas mulle:
"Armas õde, pööra koju tagasi!
Ema lubas sulle andeks kõik anda,
oh ära ela seda elu edasi."
4. Armas vend, ära nõua mult seda,
et ma pööraksin koju tagasi.
Ei keegi tagasi või anda
au, mis Tallinnas kaotas ma.
5. Nüüd võib igaüks minu juurde tulla,
olgu poisike või hallpea vanake.
Ei kusagil paremat või olla,
kui üks kena noor neiu raha eest.